

NAŠI RAZGOVORI

Aleksij:

Kosec.

S kosico grem na polje,
ko zora zardi,
prav židane sem volje,
me delo veseli.

Z lenuhom se ne bratim,
priatelj pač mi ni,
si z delom dolg čas kratim,
a njemu ne diši.

Kosico si nabrusim,
zaukam si močno,
pa peti še poskusim,
da vas me čula bo.

Aleksij:

Pod lipo.

Rajajmo pod lipo,
ker mladi smo še psi,
otroci smo veseli,
iz cele vkljup vasi.

Zivljenje naše pomlad,
a dolgo več ne bo,
le bodimo veseli,
radostno rajajmo.

Aleksij:

Cekini.

Sedita pod goro,
dva palčka brkata,
si šteješa dnarce,
s cekini voenkljata.

Si pravita taho,
da dnarce dobijo
psi tisti otroci,
ki knjige ljubijo.

Aleksij: »Na klancu« je stoinstokrat obdelan in obrabljen motiv. Ne rečem, da Ti beseda ne teče gladko, vendar obdelava motiva je tako šolska, da bi v II. razredu dobil »3«. In konec? Kar nič ne prime, kar izgubi se nekan, kakor da bi Ti sape zmanjkalo. Čitaj in čitaj naše pisatelje klasike predvsem, pa na glas in pretehtaj, kako bi takle motiv s prav majhnimi sredstvi dodobra čitateljem pokazal. Kakšno risbo pa morda ob priliki porabim, samo večje delaj. In pesnice? Naglas, naglas! In pesem še ni, če lepo po rimah zveni. Vedi, da je čisto nekaj drugega, če Jenko zapiše »vkljup so iz vasi otroci«, kakor če Ti zapoješ »iz cele vkljup vasi«. — Miroslav Drašek: Kar sem Alekseju povedal, je prav ista s Tvojim »V uboštvu«. Ni topline. — Oskar H.: Hyala za pošiljatev, vendar ne moremo priobčiti, ker je obdelava preveč raztegnjena in utrudljiva. Tudi jezikovno Vam hodi severni sošed le prevečkrat pod pero. Jugoslovanska knjigarna izdaja Levstika, prebirajte ga ne enkrat, desetkrat. V kratkih sestavkih, menim, bi bili boljši. Pozdrav! — Iz Blok: Vse prejel, vse pregledal, samo dneva še čakam, da bom nesel v tiskarno. Morda bo že v letu 1932. Upajva!